

Sygn. akt V GC 1304/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Natalia Rzewuska
Protokolant:	stażysta Joanna Kwiatek

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. w O.

przeciwko (...) sp. z o.o. w R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w R. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w O. kwotę 568,05 zł (pięćset sześćdziesiąt osiem 05/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Natalia Rzewuska

Sygn. akt V GC 1304/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w R. kwoty 568,05 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że przedmiotem prowadzonej przez niego działalności jest m.in. handel hurtowy i detaliczny pojazdami samochodowymi i naprawa pojazdów samochodowych. Pozwana zaś prowadzi działalność w zakresie m.in. produkcji wyrobów tekstylnych. W dniu 18 stycznia 2016 r. strony zawarły umowę zlecenia obsługi warsztatowej nr (...) dotyczącą pojazdu marki O. (...). Usługa ta została wykonana, a samochód odebrany przez pozwaną. Zgodnie z umową za usługę została wystawiona faktura VAT na kwotę 568,05 zł. Pozwana nie zgłaszała żadnych uwag co do jakości wykonania usługi, a mimo tego nie zapłaciła należności wynikającej z faktury.

Pozwany (...) sp. z o.o. w R. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

W uzasadnieniu podniósł zarzut przedwczesności powództwa. Przyznał, że powód dokonał na jego rzecz obsług warsztatowej i świadczył usługi wskazane w fakturze VAT nr (...), zastrzegł jednak, że strony umówiły się ustnie w zakresie zmiany terminu zapłaty wskazanego w fakturze. W związku z tym powództwo jest przedwczesne, także w zakresie żądania odsetek od kwoty należności głównej.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) sp. z o.o. w O. wykonał na zlecenie pozwanego (...) sp. z o.o. w R. usługę polegającą na obsłudze warsztatowej samochodu marki O. (...) o nr rej. (...). Za wykonanie tej usługi powód dnia 18 stycznia 2016 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 568,05 zł, określając termin płatności na 21 lutego 2016 r.

/dowód: faktura VAT k. 9/

Pozwany nie uścił należności wynikającej z faktury, w związku z czym powód w dniu 19 sierpnia 2016 r. wystosował do niego wezwanie do zapłaty, które pozwany odebrał w dniu 30 sierpnia 2016 r. Wezwanie do zapłaty powód ponowił w dniu 21 grudnia 2016 r., jednak bezskutecznie, bowiem pozwany nie dokonał zapłaty, mimo odbioru wezwania w dniu 5 stycznia 2017 r..

/dowód: wezwania do zapłaty k. 10 i 12, potwierdzenia odbioru k. 11 i 13/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwość nie została zakwestionowana.

Przedłożona przez powoda faktura VAT z dnia 18 stycznia 2017 r. potwierdza wykonanie przez niego usługi na rzecz pozwanego, jak i wysokość należności z tego tytułu. Okoliczność ta zresztą nie była przedmiotem sporu, ponieważ pozwany przyznał, że powód usługę wykonał i że cena za nią jest taka, jak wskazana w fakturze.

Zdaniem pozwanego termin zapłaty kwoty wynikającej z faktury został zmieniony w drodze ustnych porozumień, do jakich miało dojść między stronami. Twierdzenia te pozostały jednak gołosłowne. Pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów, a powód zaprzeczył, by do jakichkolwiek ustaleń w tym przedmiocie między stronami kiedykolwiek doszło. Sąd zatem przyjął, że strony umówiły się, że zapłata nastąpi na rachunek bankowy powoda do dnia 1 lutego 2016 r., tak, jak zostało to wskazane w fakturze.

Powyższe sprawia, że powództwo zostało w całości uwzględnione i zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 568,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 750 k.p.c. w zw. z art. 735 § 1 k.c. i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

O kosztach orzeczono na zasadzie z art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany jako strona przegrywająca sprawę w całości obowiązany jest zwrócić powodowi wszystkie poniesione przez niego koszty procesu. Na zasądzoną kwotę 317 zł składa się: 30 zł tytułem opłaty od pozwu, 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Natalia Rzewuska